

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.VI.20.600/2025/6.

A tanács tagjai: Dr. Döme Attila a tanács elnöke
Dr. Farkas Antónia előadó bíró
Dr. Simonné dr. Gombos Katalin bíró
Dr. Madarász Anna bíró
Dr. Tibold Ágnes bíró

A felperesek: I. rendű
II. rendű
III. rendű

A felperesek képviselője: Dr. Varga D. Péter egyéni ügyvéd

Az alperes: név

Az alperes képviselője: Dr. Ruzsoly-Boza Tünde kamarai jogtanácsos

A per tárgya: szerződésből eredő tartozás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 67.Pf.633.273/2024/13. számú határozata

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság 36.P.85.146/2024/6/1. számú határozata

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A III. rendű felperes mint adós, valamint a perben nem álló önálló zálogjogi zálogkötelezettek (az I. r. és a II. r. felperes jogelődjei) az alperesi jogelőddel mint hitelezővel 2008. május 19-én önálló zálogjoggal biztosított, szabad felhasználású kölcsönszerződést kötöttek, deviza alapú kölcsön kiváltására. Mivel a felperesek nem szerződésszerűen teljesítettek, az alperes jogelődje közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozattal a kölcsön- és jelzálogszerződést 2016. február 12-én azonnali hatállyal felmondta, amelyet az I. és II. rendű felperesek jogelődje 2016. február 29-én, a III. rendű felperes 2016. február 26-án vett át.

[2] Az alperesi jogelőd 2016. március 23-án az alperesre engedményezte a kölcsönszerződésből eredő követelést, és átruházta rá az önálló zálogjogot. Az alperes a 2016. szeptember 20-án kelt, és a III. rendű felpereshez 2016. szeptember 26-án megérkezett levelével az engedményezés azonosító adatait is tartalmazó felszólítást intézett a III. rendű felpereshez a kölcsönszerződésből eredő tartozás megfizetése érdekében.

[3] A III. rendű felperes ismeretlen időpontban, ismeretlen tartalommal részletfizetés iránti kérelmet kezdeményezett az alperesnél, amelyre az alperes 2018. május 2-án kelt válaszában közölte a feltételeit. Az eredeti zálogkötelezettek 2018. május 28-án kelt és 2018. május 31-én az alpereshez érkezett levelükben az alperesnél kezdeményezték a szerződés módosítását, az adós tartozásának átvállalását és ennek teljesítését részletfizetéssel. 2020. december 9-én az I. rendű felperes megegyezést kezdeményezett az alperessel az önálló zálogjog megszüntetése érdekében, az alperes „terhelésekkel” kapcsolatos 2020. december 2-i keltű levele alapján. A tartozás rendezésére ezt követően tett alperesi ajánlatot az I. rendű felperes 2021. január 18-án visszautasította.

[4] Az I. és II. rendű felperesek a zálogtárgyul szolgáló ingatlan tulajdonjogát a perben nem álló eredeti zálogkötelezettektől ajándékozás útján, egymás között $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányban megszerezték.

[5] Az alperes 2021. május 18-án kérte végrehajtási záradékkal ellátni a kölcsönszerződésből eredő követelést tartalmazó közjegyzői okiratot. Az ennek nyomán indult végrehajtási ügyben a közjegyző 2022. március 8-án kelt végzésben megállapította, hogy a végrehajtást kérő alperes a hitelező, az I. rendű felperes pedig az eredeti zálogkötelezettek jogutódja. A végrehajtási záradék kiállításának a megtörténnte vonatkozásában a perben nincs adat.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[6] A felperesek keresetükben annak a megállapítását kérték, hogy a követelés elévülése miatt az alperesnek nem áll fenn a szerződésből eredő tartozás bíróság előtti érvényesítéséhez fűződő joga. Megóvando jogukként arra hivatkoztak, hogy a kért megállapítás hiányában az alperes a már elévült követelés alapján bármikor végrehajtási eljárást indíthat a felperesekkel szemben, mivel a közjegyzői okiratba foglalt felmondás végrehajtási záradékkal látható el.

[7] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Az utóbb közzétett a végrehajtási záradékkal ellátható közjegyzői okiratba foglalt követelés elévüléséről szóló 9/2023 Jogegységi határozat (a továbbiakban 9/2023 JEH határozat) szerinti érveléssel megegyezően hivatkozott a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 327. § (3) bekezdésében szabályozott tények hiányára, valamint a régi Ptk. 327. § (1) bekezdése és 329. § (2) bekezdése alá tartozó eljárást megszakító cselekményekre.

Az első- és másodfokú ítélet

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Indokolásában rögzítette, hogy nem vitásan a perrel érintett követelés a III. rendű felperessel szemben 2016. március 5-én, az I. és II. rendű felperesekkel szemben 2016. március 8-án esedékessé vált. Kifejtette, hogy a régi Ptk. 327. § (3) bekezdése alkalmazására vonatkozó vitát a 9/2023 JEH határozat rendezte, kimondva, hogy a régi Ptk. 327. § (1) bekezdésében felsorolt cselekmények akkor is megszakítják a követelés elévülését, ha a követelésre vonatkozó közjegyzői okirat végrehajtási záradékkal ellátható. Megállapította, hogy ez a jogszabályhely szerkezetéből és nyelvtani értelmezéséből is következik, így az elévülést a régi Ptk. 327. § (1) bekezdésében és 329. § (2) bekezdésében foglalt cselekmények is megszakították. Az alperes által csatolt okiratokból megállapította, hogy a III. rendű felperes 2016. szeptember 26-án, az I. és II. rendű felperesek jogelődjei legkésőbb 2018. május 28-án értesültek az engedményezésről. Utalt arra, hogy a régi Ptk. 324. § (2) bekezdése értelmében a főkövetelés elévülésével az attól függő mellékkövetelések (mellékkötelezettségek) is elévülnek, így az önálló zálogjog is. Rámutatott arra, hogy a 2016. június 21-én kelt felszólítólevelet a III. rendű felperes átvette, valamint a 2018. május 2-án kelt III. rendű felpereshez intézett alperesi válaszlevél a címzetthez 2018. május 8-án megérkezett. Kiemelte, hogy az okirattal kétségtelenül

bizonyított cselekmények figyelembevételével a tárgyalás berekesztéséig nem telt el öt év, így a főkövetelés nem évült el, a zálogjog nem szűnt meg.

[9] A felperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és megállapította, hogy nem áll fenn az alperesnek az I. és II. rendű felperesi jogelődök és a III. rendű felperes, valamint az Kereskedelmi Bank Zrt. alperesi jogelőd között 2008. május 19. napján 315/00153/08. számon létrejött szerződésből eredő követelésének bíróság előtti érvényesítéséhez való joga.

[10] A másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta a megállapítási kereset feltételeit. A Kúria gyakorlata alapján rámutatott arra, hogy a közjegyzői záradékolásra alkalmas okiratba foglalt követelés esetén a végrehajtási eljárás megindulását megelőzően az adós jogvédelme indokolja a megállapítási kereset megindítását, mivel a felperes védekezésként nem élhet a végrehajtás megszüntetése, illetve korlátozása iránti per eszközével. A jogmegóvási szükségesség szempontjából annak tulajdonított jelentőséget, hogy az alperes kezdeményezett-e végrehajtási eljárást a felperesekkel szemben, illetőleg a felperesekkel szemben jelenleg van-e folyamatban végrehajtási eljárás. Az általa lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként megállapította, hogy az alperes a 2022. február 2-án érkezett kérelmeiben kérte a közjegyzői okirat alapján végrehajtási záradék kiállítását a felperesekkel szemben, azonban végrehajtási záradék kiállítására még nem került sor. Erre figyelemmel megállapította, hogy a felperesekkel szembeni végrehajtási eljárás hiányában jelen megállapítási per alkalmas jogvédelmi eszköznek minősült, ezért a felperesek keresetét érdemben vizsgálta.

[11] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének [24] bekezdésében rögzítette, hogy a 2018. május 2-án kelt és 2020. december 2-án kelt levélnek elévülést megszakító hatása nincs, amely megállapítást a felperesek fellebbezésükben nem vitatták, az alperes pedig e körben sem önálló, sem csatlakozó fellebbezést nem terjesztett elő.

[12] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a régi Ptk. szerinti 5 éves elévülési időt az I. és II. rendű felperesek vonatkozásában 2016. március 8-tól, a III. rendű felperes vonatkozásában 2016. március 5-től kellett számítani. Hangsúlyozta: a 9/2023 JEH határozat alapján a követelés elévülését a régi Ptk. 327. § (1) bekezdése szerinti cselekmények szakítják meg. Vizsgálta, hogy az alperes által az elévülés megszakítására vonatkozó hivatkozása körében becsatolt okiratok alkalmasak voltak-e az elévülés megszakításának a bizonyítására. Kiemelte, hogy az engedményezésről szóló értesítéshez nem fűződhetett elévülést megszakító joghatás, mivel nem volt pontosan ismert az engedményezési értesítő tartalma és az sem, hogy azt a felperesek mint kötelezettek mikor kapták meg. Rámutatott arra, hogy az engedményezési értesítő átvételének pontos időpontja és az engedményezési értesítő pontos tartalma ismeretének a hiányában nem lehetett elévülést megszakító hatást tulajdonítani önmagában annak a körülménynek, hogy az I. és II. rendű felperesek jogelődjei, illetőleg az I. és II. rendű felperesek által az alpereshez írott levelekből következtethetően tudomással bírtak az engedményezésről. A másodfokú bíróság hangsúlyozta, hogy az elévülés megszakítását kizárólag a végrehajtási záradék kiállítása eredményezte volna.

[13] Mindezek alapján a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az alperesnek a keresetben megjelölt szerződésből eredő követelése a III. rendű felperessel mint főkötelezettrel szemben 2021. szeptemberében elévült. Kifejtette: mivel az I. és II. rendű felperesekkel szemben a követelés elévülése 2016. március 8-án megkezdődött és az I. és II. rendű felperesekkel szemben az alperes semmilyen elévülést megszakító cselekményt nem igazolt, ezért az érdemi döntésre nem volt kihatása annak, hogy az I. és II. rendű felperesekkel mint a zálogkötelezettekkel szemben a követelés a főkötelezettséggel együtt vagy önállóan évült-e el.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[14] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte.

[15] Megsértett jogszabályhelyként a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 172. § (3) bekezdését, 528. § (2) bekezdés *a*) pontját, a régi Ptk. 329. § (2) bekezdését, 266. § (1) bekezdését, 324. § (1) bekezdését, 326. § (1) bekezdését, 327. § (1)-(3) bekezdéseit, valamint a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 10. § *b*) pontját, 11. § (1) bekezdését, 57. § (1) és (4) bekezdéseit jelölte meg. Hivatkozott arra, hogy a jogerős ítélet sérti a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 24. § (1) bekezdés *c*) pontját is.

[16] Állította, hogy a megállapítási kereset előterjesztéseinek a feltételei körében a másodfokú bíróság nem helyes következtetést vont le. Kifejtette: a következetes bírói gyakorlat egységes abban a kérdésben, hogy a végrehajtási eljárás folytatása alatt az adós jogai megvédésének helyes eszköze a végrehajtás megszüntetése, ami kizárja a megállapítási kereset egyik konjunktív feltételét, a jogvédelem szükségességének fennállását. Hangsúlyozta, hogy a perben nem volt vitatott, hogy az alperes záradék kiállítási kérelemmel fordult az illetékes közjegyző felé. Hivatkozott arra, hogy a másodfokú bíróság ítéletének [49] bekezdésében helytelenül jutott arra a következtetésre, hogy egy okirat közjegyzői záradékolása nem minősül elévülést megszakító, jogérvényesítés iránti eljárásnak, így az eziránti kérelem előterjesztése sem minősül a régi Ptk. 327. § (3) elévülést megszakító végrehajtási cselekménynek. Rámutatott arra, hogy egységes volt a bírósági gyakorlat abban a kérdésben, hogy a záradékkal elrendelt végrehajtás megszüntetése iránti – elévülésre alapított – kereset elutasításának van helye, ha a záradékoltatás iránti kérelmet az elévülési időn belül terjesztette elő a jogosult, mivel az nem volt kétséges, hogy a záradékoltatás, illetve az eziránti kérelem mint nemperes igényérvényesítés megszakította az elévülést.

[17] Az alperes kiemelte, hogy nem vitatottan elévülési időn belül előterjesztette a záradékoltatás iránti kérelmet. Hivatkozott a Kúria Pfv.II.20.743/2024/4. számú határozatának [30] bekezdésére, amely szerint a Vht. nem határozza meg a végrehajtási cselekmény fogalmát, a Kúria vonatkozó joggyakorlata egységes abban, hogy a legelső végrehajtási cselekménynek a végrehajtási eljárás kezdeményezése minősül, a végrehajtási eljárás megindulását követően pedig a végrehajtás folytatását előmozdító intézkedés vagy egyéb cselekmény minősülhet annak (Pfv.21.637/2016/6. – BH2017. 183.). Állította, hogy részéről a végrehajtási záradék kibocsátása iránti kérelem végrehajtási cselekménynek minősül, amely a végrehajtási jog elévülését megszakította.

[18] Az alperes hivatkozott arra is, hogy a másodfokú bíróság tévesen értelmezte és alkalmazta a jogszabályt, amikor nem vitatott tényállás bizonyítását követelte meg. E körben utalt arra, hogy a felperesek nem vitatták azt az alperesi tényállítást, hogy a 2016. június 21-én kelt felszólítólevelet a III. rendű felperes átvette, valamint, hogy a 2018. május 2-án kelt, a III. rendű felpereshez intézett alperesi válaszlevél a címzetthez 2018. május 8-én megérkezett. Érvelése szerint nem vitatott tényállítást szükségtelen bizonyítani, e körben utalt a Pp. 266. § (1) bekezdésére. Kifejtette, hogy a másodfokú bíróság tévesen értelmezte a Pp. 373. §-ban foglaltakat, állította, hogy a felperesek Pp.-vel ellentétesen olyan ténytetek vitássá a fellebbezési eljárásban, amelyet korábban nem vitattak. Kiemelte, hogy az alperes által csatolt 2020. 05. 28.-án kelt felperesi jogelődök által írt leveléből egyértelműen kiderül, hogy a felperesek tisztában voltak a követelés engedményezésével. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság által levont jogkövetkeztetés ellentmond a hatályos joggyakorlatnak.

[19] Az alperes utalt a Vht. 23/C. §-a szerinti jogintézménynek arra a sajátosságára is, hogy az előírt jogszabályi feltételek teljesülése esetén a közokiratba foglalt követelés per mellőzésével végrehajtható. Köztudomású ténynek tartotta: a záradékoltatás mint

jogintézmény kulcsfontosságú eleme a gazdasági forgalomnak és elvitathatatlan szerepe van a követelések – perhez képest – gyorsabb és költségkímélőbb érvényesítésében. Érvelése szerint, ha maga a záradékoltatás, illetve emiatt a záradékoltatás iránti kérelem előterjesztése nem szakítja meg az elévülést, akkor értelmét veszti ez a jogintézmény, mert az ebből adódó jogérvényesítési kockázatot a jogosultak nem fogják vállalni. Hangsúlyozta, hogy amikor az arra jogosult előterjeszti a Vht. 23/C. § (1)-(5) pontja szerinti feltételek fennállása esetén a végrehajtás elrendelése iránti kérelmet, a közokiratba foglalt jognyilatkozatból eredő igényét érvényesíti. Kifejtette: a Vht. 10. § b) pontja szerint a közjegyző által záradékkal ellátott okirat végrehajtható okirat, amellyel elrendelt végrehajtás során az állam a saját – az adós vagyoni jogait, kivételesen személyiségi jogait korlátozó – kényszereszközeit biztosítja a jogosultnak annak eléréséhez, hogy a pénzfizetésre, illetőleg az egyéb magatartásra kötelezett teljesítse a kötelezettségét [Vht. 5. § (2) bekezdése]. Hangsúlyozta: ehhez képest azt állítani, hogy a záradékoltatás nem elévülést megszakító jogérvényesítési eljárás, megalapozatlan. Érvelése szerint a végrehajtás elrendelése iránti kérelem előterjesztésének időpontjában szakad meg az elévülés, mert az igényérvényesítési eljárás a kérelem előterjesztésével indul meg. Mindezek alapján hivatkozott arra, hogy az igénye érvényesítése végett a közjegyzői okirat végrehajtási záradékkal való ellátása iránt előterjesztett kérelme, annak előterjesztése napján megszakította a felperessel szembeni követelés elévülését.

[20] A felperesek a felülvizsgálati eljárásban ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[21] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

[22] A Pp. 406. § (1) bekezdése értelmében a jogerős ítélet felülvizsgálatát az ügy érdemére kiható jogszabálysértésre, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással lehet kérni. A felülvizsgálat rendkívüli perorvoslati jellegéből következik, hogy a Kúria kizárólag a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél által megjelölt, tartalmában is kifejtett anyagi és eljárásjogi jogszabálysértéseket vizsgálhatja. A felülbírálat tartalmi és perjogi kereteit a felülvizsgálati kérelem határozza meg [Pp. 413. § (1) bekezdés b), c) pont].

[23] Az alperes felülvizsgálati kérelmében állította, hogy nem vitásan záradékoltatás iránti kérelemmel fordult a közjegyzőhöz, amely álláspontja szerint az elévülést megszakította. A perben valóban nem volt vitás, hogy az alperes 2021. május 18-án kérte végrehajtási záradékkal ellátni a kölcsönszerződésből eredő követelést tartalmazó közjegyzői okiratot, azonban azt nem állította, hogy a záradék kiállítása meg is történt. Erre figyelemmel a Kúriának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy önmagában a záradékoltatás iránti kérelem végrehajtási cselekménynek minősül-e és mint ilyen megszakította-e az elévülést. E körben a Kúria az alábbiakra mutat rá.

[24] A Vht. nem határozza meg a végrehajtási cselekmény fogalmát és nem nevesíti az elévülést megszakító végrehajtási cselekményeket sem. A Kúria joggyakorlata egységes abban, hogy azt tekinti végrehajtási cselekménynek, amely alkalmas az eljárás előbbre vitelére, a végrehajtási eljárásban joghatás kiváltására. A bírói gyakorlat a végrehajtás előbbre vitelét célzó, annak sikerességére kiható lényeges cselekményt tekinti végrehajtási cselekménynek (Kúria Pfv.21.171/2015 – BH2016. 144., Pfv.20.654/2019/8., Pfv.21.291/2018/10., Pfv.20.964/2022/7.) azzal, hogy nem szükséges, hogy a végrehajtási cselekmény eredményes is legyen, elvileg kell alkalmasnak lennie a végrehajtási eljárás előbbre vitelére (Kúria Pfv.20.154/2021/6., Pfv.21.738/2016/6.).

[25] Jelen esetben azonban nem történt meg az okirat záradékolása, a közjegyző a végrehajtást nem rendelte el. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság alappal vizsgálta a Pp. 172. § (3) bekezdésének utolsó fordulata alapján a megállapítási kereset feltételeit. A Kúria a

másodfokú bíróság e körben kifejtett indokaival maradéktalanul egyetértett, ezért azokra csak visszautal (másodfokú ítélet [33]-[37] bekezdés).

[26] Mivel a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárás alapján az volt megállapítható, hogy a végrehajtási záradék kiállítása még nem történt meg – amelyet maga az alperes sem állított – ezért végrehajtási eljárás elrendelésének hiányában a Pp. 172. § (3) bekezdése alapján – az elévülés joghatásaként – indítható volt annak megállapítása iránti per, hogy a követelés bírósági eljárásban nem érvényesíthető. Így foglalt állást a Magyar Közlöny 2024. évi 61. számában, 2024. június 10-én közzétett, a megállapítási per megindítása feltételeinek vizsgálatáról szóló 4/2024. JEH határozat is, amely az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése, valamint a Bszi. 24. § (1) bekezdés c) pontja és a 42. § (1) bekezdése alapján 2024. június 10-étől a bíróságokra – így a Kúriára is – kötelező. A megállapítási per megindítása feltételeinek vizsgálatáról szóló 4/2024. JEH határozat szerint: ha a felperes ellen nem indult végrehajtási eljárás, akkor a végrehajtás elrendelése és az ebből eredő hátrányos jogkövetkezmények elkerülése érdekében indítható annak megállapítása iránti per, hogy a követelés – elévülés miatt – bírósági eljárásban nem érvényesíthető. Mindezek alapján az alperes a felülvizsgálati kérelmében alaptalanul állította azt, hogy a másodfokú bíróság tévesen értelmezte a Pp. 172. § (3) bekezdésében foglaltakat. Mindezek alapján az alperes által e körben megjelölt jogszabályhelyek nem sérültek.

[27] A másodfokú bíróság jogerős ítélete nem ellentétes az alperes által megjelölt kúriai határozatokkal sem (Kúria Pfv.20.743/2024/4., Pfv.21.637/2016/6.). Azokban az ügyekben ugyanis jelentős tényállásbeli eltérés állt fenn a jelen ügghöz képest, mivel azokban az esetekben a záradék kibocsátása iránti kérelem alapján a közjegyző a végrehajtást elrendelte. Utal arra is a Kúria, hogy szigorúan kell venni az összehasonlított bírói döntésekben az alkalmazott anyagi jogszabály egyezőségét (hatály, normatartalom) és a jogértelmezés szempontjából releváns tények lényegi hasonlóságát, a kérelem ténybeli és jogi azonosságot befolyásoló elemeit (Kúria Pfv.20.013/2022/4.). Amennyiben az alperes kérelme alapján a közjegyző záradékolta volna az okiratot, úgy az az elévülést megszakította volna. Nem elegendő tehát csak a záradékoltatás iránti kérelem előterjesztése, az elévülés megszakításához az is szükséges, hogy a közjegyző a záradékot ki is állítsa.

[28] Az alperes állításával ellentétben nem sérült a Pp. 266. § (1) bekezdése és 373. § (1) bekezdése sem. A Pp. 266.§ (1) bekezdés alkalmazásának előfeltétele az ellenérdekű fél által beismert, a felek által egyezően előadott, az ellenfél által bírói felhívás ellenére nem vitatott vagy e törvény értelmében nem vitatottnak tekintendő tényállítás, amit – jellegéből fakadóan – a peres félnek, adott esetben a felpereseknek kifejezetten a perfelvételi nyilatkozatukban kell megtenniük. Ilyen nyilatkozatot a felperesek nem tettek, a fellebbezési eljárásban pedig kifejezetten vitatták, hogy értesültek volna az engedményezésről, okirati bizonyítékot pedig az alperes e vonatkozásban nem csatolt. A fellebbezési eljárásban a bíróság a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálhatta felül az elsőfokú bíróság ítéletét, reformatórius jogköre nem volt korlátozott az érdemi döntésének meghozatalakor: teljes egészében felülbírálhatta az elsőfokú ítéletben megállapított tényállást, ahhoz nem volt kötve, az elsőfokú bíróság által megállapítottaktól függetlenül, önállóan felülmérlegelhetette a bizonyítás eredményét, és új tényállást állapíthatott meg, a bizonyítékok okszerű mérlegelésével [Pp. 279.§ (1) bekezdés, 346. § (5) bekezdés]. A másodfokú bíróság helyesen fejtette ki ítéletének [48] bekezdésében, hogy mikor fűzhető az engedményezésről szóló értesítéshez elévülést megszakító joghatás, a Kúria ezen indokokkal is egyetértett.

[29] A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a jogszabályoknak megfelelő jogerős ítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

[30] Mivel a felperesek a felülvizsgálati eljárásban felülvizsgálati eljárási költséget nem számítottak fel, ezért a Kúriának erről nem kellett határoznia.

[31] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[32] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[33] Pp. 172. § (3) bekezdése, 528. § (2) bekezdés *a)* pontja, a régi Ptk. 329. § (2) bekezdése, 266. § (1) bekezdése, 324. § (1) bekezdése, 326. § (1) bekezdése, 327. § (1)-(3) bekezdései,

[34] Vht. 10. § *b)* pontja, 11. § (1) bekezdése, 57. § (1) és (4) bekezdései

[35] Kúria Pfv.20.743/2024/4., Pfv.21.637/2016/6.

A döntés elvi tartalma

[36] Nem elegendő önmagában a záradékoltatás iránti kérelem, az elévülés megszakításához az is szükséges, hogy a közjegyző a záradékot ki is állítsa.

Budapest, 2025. november 26.

Dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke Dr. Farkas Antónia s.k. előadó bíró Dr. Madarász Anna s.k. bíró Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. bíró Dr. Tibold Ágnes s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő